

V E N D I M
Nr.26, datë 1.10.2003

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i “ “
Gjergj Sauli	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datë 7.7.2003, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.30 Akti që i përket:

KËRKUES: BEQIR TURTULLI, përfaqësuar nga avokatët Hanëme Bakia e Skënder Kaçupi, me deklaram.

SUBJEKTI I INTERESUAR: VOJSAVA KRUJA

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit të fazës së parë të pjesëtimit nr.874, datë 19.4.2000 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; vendimit nr.768, datë 21.06.2001 të Gjykatës së Apelit Tiranë; vendimit përfundimtar nr.1818, datë 2.5.2002 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; vendimeve nr.803, datë 11.7.2002 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.1380, datë 26.12.2002 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi pretendon se të gjitha vendimet e sipërcituara janë antikushtetuese për arsye të zhvillimit të një gjykimi të parregullt, duke parashtruar këto shkaqe kryesore për shfuqizimin e tyre:

Së pari, padia është pranuar në kundërshtim me rregullat procedurale (nenet 154, 155, 156 të Kodit të Procedurës Civile). Ajo nuk është shoqëruar me prova; kopja e kërkesëpadisë nuk i është komunikuar të paditurit; nuk është paguar vlera e padisë. Në këto kushte, gjykata duhej t’ia kthente padinë paditësit. Kjo vërteton njëanshmërinë dhe mungesën e objektivitetit në gjykim.

Së dyti, gjykimi i fazës së parë të pjesëtimit është zhvilluar në mungesë. Seancat e datës 30.3.2000, 12.4.2000 dhe 19.4.2000 janë zhvilluar pa njoftuar të paditurin, duke pasqyruar në procesverbal shënimin se është marrë vendimi i gjykimit në mungesë. (Ka shkelur nenet 33/1 e 42/2 të Kushtetutës dhe nenet 18, 19, 20, 179 të Kodit të Procedurës Civile).

Së treti, në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë janë ngritur shkaqe ligjore, por që kolegji, në dhomën e këshillimit, padrejtësisht nuk i ka vlerësuar si të tilla. (Një ndër shkaqet është se gjykatat nuk kanë respektuar praktikën unifikuese të Gjykatës së Lartë lidhur me përjashtimin e sendeve të fituara në rrugë trashëgimie nga pjesëtimi i pasurisë).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Sokol Sadushi, përfaqësuesit e kërkuarit, subjektin e interesuar dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr.874, datë 19.4.2000 ka vendosur pjesëtimin e pasurisë bashkëshortore nga ½ pjesë secili. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr.768, datë 21.6.2001.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr.1818, datë 2.5.2002 ka urdhëruar ndarjen në natyrë të sendeve, vendim ky që është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr.803, datë 11.7.2002. Gjykata e Lartë, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit.

Gjykata Kushtetuese çmon se pavarësisht nga pretendimet që ka parashtruar kërkuuesi për mënyrën e zgjidhjes në thelb të çështjes, lidhur me pjesëtimin e pasurisë bashkëshortore, nuk është detyrë e saj të vlerësojë drejtësinë e këtyre vendimeve gjyqësore.

Gjykata Kushtetuese nuk analizon të gjitha shkeljet procedurale apo materiale që mund të kenë ndodhur në një proces gjyqësor, por vetëm shkeljet kryesore që kanë cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42/2 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë dhe të nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Pretendimet e kërkuessit mbi mënyrën e përpilimit të kërkesëpadisë, të cilat kanë të bëjnë kryesisht me shkelje të dispozitave të Kodit të Procedurës Civile, kanë qenë objekt vlerësimi nga gjykatat e zakonshme dhe nuk janë shkelje që kanë lidhje të drejtpërdrejtë me parimet esenciale të procesit të rregullt ligjor. Nga përfaqësuesit e kërkuessit nuk argumentohet se në cilin drejtim shkeljet e rregullave procedurale të depozitimit të kërkesëpadisë prekin konceptin kushtetues të së drejtës për proces të rregullt ligjor.

Pretendimi tjetër për zhvillimin e gjykimit në mungesë të kërkuessit nuk rezulton të jetë i bazuar. Gjykata e rrethit gjatë zhvillimit të fazës së parë të pjesëtimit ka njoftuar kërkuessin, me cilësinë e palës së paditur në proces, duke zbatuar dispozitat procedurale që lidhen me njoftimin. Gjykata, pasi ka shtyrë seancën gjyqësore katër herë radhazi, në seancën e datës 30.3.2000 ka marrë vendimin për zhvillimin e gjykimit në mungesë. Në fletëthirrjen që i korrespondon kësaj date të gjykimit rezulton se në prani të dy personave kërkuessit ka refuzuar nënshkrimin. Në këto kushte, gjykata nuk ka pasur asnjë pengesë ligjore për të vazhduar gjykimin në mungesë të palës së paditur.

Përsa i përket vendimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë të marrë në Dhomën e Këshillimit, Gjykata Kushtetuese duke iu referuar qëndrimin të saj të konsoliduar, çmon se nuk është e mjaftueshme për të kërkuar antikushtetutshmërinë e vendimit gjyqësor vetëm paraqitja e shkaqeve ligjore në rekurs, por është e domosdoshme që këto pretendime të gjejnë pasqyrim në dosje dhe të kenë lidhje të drejtpërdrejtë me elementet thelbësore të së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Nga dosja rezulton se shkaqet e parashtruara në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë ishin të lidhura kryesisht me fazën e parë të pjesëtimin, ndërkohë që objekti i rekursit ishte kundërshtimi i vendimit të fazës së dytë të pjesëtimin.

Në këto kushte, Gjykata Kushtetuese çmon se pretendimet e kërkuessit nuk përfshihen në konceptin kushtetues të së drejtës për një proces të rregullt ligjor dhe për rrjedhojë kërkesa duhet rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, duke u bazuar në nenin 131/f të Kushtetutës, si dhe në nenin 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

V E N D O S I:

Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.